

Grund til, at den bør kunne føre Paragrafen igjennem. Men saa meget stærkere maa vi holde paa § 7. Jeg kan i Meget henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hörup) om § 7, men skjøndt jeg kan det, og skjøndt vi egentlig ikke have noget nyt Argument at møde frem med ud over, hvad vi have fremsat i Betænkningen og her i Salen, vil jeg bede Thinget undskyldte, at jeg dog ganske kort nævner de Grunde igjen, som støtte vor Stilling til § 7. Vi kunne ikke tro Andet, end at det vil bidrage til at styrke Tilliden til det danske Meierismørs Vægt i Udlandet, naar det bliver bekendt for vore Kunder, at der her er sat et saa væsentligt og let iøinefaldende Skjelnemærke mellem Kunstsmør og Meierismør som det, der er fastsat i § 7, og vi have heri, som vi have hørt i Dag, Støtte hos den ærede Ordfører, der sagde, at § 7 har Betydning for det udenlandske Marked. At han alligevel gik imod § 7, skjøndt han indrømmede, at der deri laa en Støtte for det Hovedsynspunkt, hvorfra han i det Hele ser Løben, nemlig Hensynet til det udenlandske Marked, forstaaer jeg ikke. Jeg tillod mig ved første Behandling at opstille et Par Tankes eksperimenter til Sandsynliggjørelse af, at en saadan Farvebestemmelse vil have Betydning, hentede fra Bryggeriernes og Flæskedørsørlens Omraade. Det var et Par Exempler, som der ikke er gjort Indvendinger imod, kun det ærede Medlem fra Hølstebro (Hansen-Siir) indvendte mod det ene, at det ikke kunde bruges, men det var kun grundet paa en Misforstaaelse fra hans Side, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Jeg skal nævne endnu et Exempel. Der er jo, saa vidt jeg ved, flere store Mælkeforhninger her i Kjøbenhavn. Hvis disse nu kom efter at lave Kunstmælk, — det er jo meget muligt, at det kunde laves af Vand, Talg, Kridt og andre mer eller mindre appetitlige Bestanddele — hvis nu enkelte af disse Mælkeforhninger bestemte sig til under behørig Kontrol kun at lave Kunstmælk af en anden Farvenuance end Komælk, tror man saa ikke, at disse Mælkeforhninger og deres Forhandlere vare fordelagtigere stillede i Konkurrencen end de andre. Det tror jeg, men er dette Tilfældet lige overfor denne Sag, maa det Samme være Tilfældet med en Farveforskjel for Smørrets Bedkommende lige overfor Udlandet. Dernæst vil det bidrage til at paavirke Udlandet til at vedtage de samme Bestemmelser med Hensyn til Kunstsmørfabrikationen, det kan ikke bestrides. Vige saa sikkert det er, at dette, at

andre Lande siden i Fjor ere gaaede endnu videre mod Kunstsmørret, end man her vilde komme ved § 7, styrker vore Bestræbelser for at faae denne, ligesaa vist er det, at vor Stilling igjen, om vi faae denne Bestemmelse vedtaget, vil støtte deres Stilling i andre Lande, som osse og tro, det er rigtigt at gaa denne Vej. Og Alle maa være enige om, at kan det lykkes at faae en saadan Bestemmelse gennemført overalt, kan den trænge igjennem alle Vegne, vil det have en meget stor Betydning for det ægte Smørs Stilling i Konkurrencen med Kunstsmørret, og endelig vil det bidrage til at hæmme Kunstsmørfabrikationens Udvikling her i Landet. Det er meget muligt, som vi ogsaa have udtalt i Betænkningen, at der kan komme den Tid, da vi kunne blive nødt til ind paa denne Vej — deri er jeg ganske enig med den ærede Ordfører —, og det er ikke usandsynligt, at hvis der ikke kommer noget Graverende frem imod Kunstsmørrets sanitære Egenstaber og Næringsværdi, vil den store Forskjel i Prisen mellem Kunstsmør og Meierismør ikke holde sig i Længden, ja muligvis bliver Forskjellen saa ringe, at det ikke længere kan betale sig at lave Meierismør; men foreløbig staaer det dog for mig saadan, at det vil være en Fare for os at slaa ind paa Kunstsmørfabrikation i større Stil, jeg kan i det Mindste ikke se andet. I Betænkningen have vi til Støtte for denne Paastand henvist til den engelske Statistik over Indførelsen af Smør i 1886 fra de forskjellige Lande. Af denne fremgaar det, at Holland af samtlige europæiske Lande var det Land der i det Aar fik den mindste Gjennemsnitspris for sit Meierismør, nemlig 88,30 Ore pr. Pd., hvorimod Danmark f. Ex. fik 98,15. Det samme Aar udførte Holland ogsaa ca. 16 Gange saa meget Kunstsmør til England som samtlige øvrige Lande tilfammen. Vi kunne ikke se Andet, end at der i alt Fald er nogen Sandsynlighed for, at da Holland for en Del Aar siden har staaet meget høit paa Meierivæsenets Omraade, og det nu er det Land, der faar den laveste Gjennemsnitspris for sit Smør, maa dette staa i Forbindelse med dets store Fabrikation af Kunstsmør. Udvalgets Flertal er i Betænkningen kommen frem med en privat Statistik, som er taget af et engelsk Landbrugsblad, over Indførelsen af Smør og Kunstsmør til England i 1887. Denne Statistik var ikke tilgængelig for os, da vi skrev vor Betænkning. Udvalgets Flertals Betænkning forelaa først den sidste Dag, da vi havde Møde i Udvalget, Dagen før hele Betænkningen blev afgiven, og vi kunde altsaa ikke tage Hensyn